

Naročnina listu: --
Celo leto . . . K 10.—
Pol leta . . . " 5.—
Četrť leta . . . " 2.50
Mesečno . . . " 1.—
Zunaj Avstrije: ----
Celo leto . . . " 15.—
Posamezne številke
-- 10 vinarjev. --

STRAŽA

Inserati ali oznanila
se računajo po 12 vin.
od 6redne petivrstice: pri
večkratnih oznanilih velik
popust.
„Straža“ izhaja v pon-
deljek in petek popoldne.
Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravništvo: Maribor
Koroška ulica. 5. Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure popoldne.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, dne 12. avgusta.

Vzhodno bojišče.

Severnozahodno od mesta Foksani so naše zavezniške čete vrgle Ruse in Rumune dalje nazaj. Vsi sovražni poskusi, razbremeniti to fronto s številnimi napadi, so se izjalovili, pri čemur je sovražnik imel težke izgube.

Na ozemlju Ojtoz je sovražnik južno od Grosesci istotako napadal z močnimi silami; na nekaterih mestih je napravil po dvanajst takih navafov, ki so pa bili vsi pred našimi črtami odbiti. Šopronjski honvedski pešpolk št. 18 se je pri tem posebno odlikoval.

Zahodno od Ocne naši napadi napredujejo ugodno. Zavzeti sta bili Grosesci in Slanič; naše čete se bližajo dolini reke Trotus.

Severnovzhodno od Wamë v Bukovini je bilo več ruskih sunkov na naše višinske postojanke izjalovljenih.

Italijansko bojišče.

Ob Soči so se naši zrakoplovci vspešno bojevali s sovražnimi poizvedovalci. Pet italijanskih zrakoplovov je bilo sestreljenih; od teh je stotnik Brumowsky sestrelil tri.

Balkansko bojišče.

Položaj nespremenjen.

Iz nemškega poročila.

Berolin, 12. avgusta.

V Flandriji živahen artilerijski ogenj. Po enornem bobnečem ognju so se danes zjutraj pojavile na mnogih mestih sovražne poizvedovalne čete, na nekaterih krajih so te čete štele po več po kov. Bile so odbite. Ob Skarpi, Aisni, v zahodni Champagni in na obeh straneh Moze postaja artilerijski ogenj zopet živahnejši.

Bolgarsko uradno poročilo.

Sofija, 11. avgusta.

Na macedonski fronti med jezeri proti jugu srdit artilerijski ogenj. Na Dobropolju so po daljši artilerijski pripravi skušale sovražne poizvedovalne čete prodirati, a so bile pregnane. Na obeh straneh Vardarja, na severnem pobočju Krušepaline in ob spodnji Strumi za nas ugodno delovanje patrolj.

Na rumunski fronti pri kraju Moru Göl (ob Donavi) vzhodno od Mahmudije so naše čete prestopile na severni breg rokava Sv. Jurija. Sovražniku so prizadjale izgube in so vjele več mož.

Za Viljema in Nemčijo.

Slovenskoštajerski nemški in nemškutarški listi zopet kaj radi govorijo o „državi sovražnih težnjah“ med Slovenci. Tako imenujejo vse težnje Slovencev, ki merijo na to, da se osvobodimo narodnega in gospodarskega suženjstva, v katerega so nas vkovali tekom stoletij. Naš boj ne gre proti državi, nihče pri naših bojih niti oddaleč ne misli na državno misel, ampak boj velja tlačanju, ki ga moramo od Nemcev pretrpeti, velja krivicam, ki jih moramo nositi, velja sovražstvu, s katerim nas preganjajo. Omenjeni nemški listi špekulirajo zopet na čase, kakor so bili začetkoma vojske, zato si zopet z breznačajnimi lažmi ustvarjajo građivo za „žrtve“ med Slovenci. Nemci upajo, da še bo enkrat prišel treno-

tek, ko bodo žandar, častnik in glavar lahko zopet trumoma gonili nedolžne Slovence v temne ječe. Zato pa tudi cenzura, pri kateri so vseskozi nam sovražni ljudje, pripuščajo, da se Slovenci, ki nimajo drugega greha, nego da se upirajo nemškemu krivicam in nemškemu suženjstvu, imenujejo od nemških listov „državi sovražni elementi.“

Ali se res sme Nemeč, osobito slovenskoštajerski Nemeč in nemškutar, istovetiti z državno mislijo? Malo tednov pred sarajevskim umorom se je v mariborskem parku klicalo javno pred c. kr. uradniki in častniki: „Proč od Avstrije!“ Mi smo to že večkrat objavili, kadar nam je c. kr. cenzura, kateri bi kot državni oblasti to moralo biti drago, pripustila. Začetkoma vojske je slovenskoštajersko nemštvo kar norelo za Nemčijo in Viljema ter omalovaževalo našo državo, našo armado in našega cesarja. Ni bilo hujšega strupa, kakor strup, ki so ga ravno takrat, ko so nas držali v ječah, s svojim zlobnim jezikom sikali naši Nemci in nemškutarji proti bojeviti in hrabri avstrijski armadi v srca širokih mas. Vemo, da sta Nemčija in njen cesar naša zaveznika, ampak tudi čustva napram zaveznikom morajo imeti svoje meje. Teh mej pa še do danes ni nikjer videti. Kdo izmed nas ni bil priča, kako so tudi slovenskoštajerski Nemci in nemškutarji besneli zaradi cesarjevih pomiloščenj? Ako bi mi Slovenci bili denuncianti v resničnih stvarih, kakor so bili oni denuncianti v izmišljenih stvarih, bi moralo danes sedeti polovico naših slovenskoštajerskih prijateljev po ječah. Toda denunciantstvo prepuščamo podlim dušam.

Kadar je imel naš cesar god ali rojstni dan, je nekaj zastav bilo razobešenih, kadar ga je imel nemški cesar, je bilo vse v zastavah. Kolikokrat se je prigodilo, da so se ob priliki zmag ali drugih važnih dogodkov izobesile samo državnonemške zastave? Mi smo na to opozorili oblasti, toda avstrijska c. kr. cenzura nam je take stvari vzela. Bili so med vojsko že časi, ko nismo smeli z ozirom na različne „cenzurne predpise o medsebojnem miru“ zagovarjati niti eminentno avstrijskega stališča. Da pa se nas javno in tajno imenuje za „državi sovražne elemente“, to je vse prav, tega ni treba zavirati, tukaj ni treba medsebojnega miru. Saj je treba za eventualne dogodke zopet pripravljati material za ječe.

Kdo se potem naj čudi, da vse ljudstvo z gorečim srcem pozdravlja pripravo za jugoslovansko državo, ki naj nastane v mejah sedanje države in kateri naj kraljujejo člani habsburške hiše? Mi hočemo proč od onih, ki nas sovražijo in ki navsezadnje sovražijo tudi Avstrijo in njenega vladarja ter gorijo le za Viljema in Nemčijo.

Zrak se naj sčisti in naj se tudi glede domoljubja pokaže, kje je plevel in kje je zrnje.

Cesarski namestnik grof Clary — štajercijanska stranka.

Deželni odbornik dr. Verstovšek je poslal cesarskemu namestniku grofu Claryju pismo (doslovno prevedeno):

Ljubno, Sav. dolina, 6. VIII. 17.

Vaša ekscelenca!

Podpisani si dovoljuje pisati V. ekscelenci tole odprto pismo:

Po poročilih graških listov so odposlali od zborovanja štajercijanske stranke v Ptuj dne 29. jul. na Nj. Veličanstvo udanostno brzojavko, v kateri so trdili, da stotisoče članov na Sp. Štajerskem in Koroškem broječa slovenska štajercijanska stranka protestira proti deklaraciji jugoslovanskih

zastopnikov v parlamentu. Trditev o velikem številu članov je preračunana laž! Saj je vendar znano, da štajercijanska stranka nima med Slovenci nobenih ali zelo malo privržencev, in ni bila v stanju, niti enega zastopnika odposlati v deželni ali državni zbor. Ker je trditev o stotisočih preračunana, da bi varala Nj. Veličanstvo, našega preljubljenega ljudskega cesarja, si dovoljujem kot slovenski zastopnik Spodnjega Štajerja staviti vprašanje, če je V. ekscelenca kot c. kr. namestnik in deželni šef opozoril Nj. Veličanstvo na to lažljivo potvarjanje? Če se je to dosedaj zamudilo, pričakuje slovensko ljudstvo štajersko od V. ekscelence z gotovostjo, da izve Nj. Veličanstvo o nameravani prevari po natančnem uradnem poročilu. — Z izrazom globekega spoštovanja poslanec dr. Karel Verstovšek, deželni odbornik.

Pritožbe o celjskem okrajnem glavarstvu.

Celje, 12. avgusta.

Z zanimanjem smo čitali v zadnji „Straži“ lepe povestice o ptujskem gospodu glavarju, kako ljudomilo ravna in blagohotno skrbi za svoje ljube Slovence. Danes bi pa radi povedali, kako srečne se čutimo Slovenci v teh hudih časih v našem celjskem glavarstvu. Koga zadeva glavna krivda v teh pritožbah, še danes nečemo izreči, dasi smo mnenja, da naš gospod glavar, ki smo ga sicer pred vojsko zelo čislali, ve za vse to, saj nosi vsak dopis, odlok i. t. d. njegov podpis. Torej katere so naše pritožbe? Prvič protestiramo vsi župani celjskega glavarstva, da se naš materni jezik pri tem uradu tako zaničuje, da se nastavljajo kot uradniki sami Nemci in da vsled tega dobivamo vse dopise, odredbe, naznanila itd. skoro izključno v nemškem jeziku, čeravno izmed nas le ta ali oni razume komaj par besedic nemški, ogromna večina pa sploh nič. Od nas županov se v celjskem glavarstvu zahteva toliko, kakor menda nikjer drugod. Mi, ki imamo že s svojim posestvom in družinami toliko dela in skrbi, da jih komaj zmormo, bi morali biti še povrh v sedanjih časih vse — advokati, inženirji, učenjaki in Bog zna kaj vse se zahteva od nas, potem pa še bi se menda morali — nemščine učiti, da bi umeli, kar se nam zaukazuje. Pa vsaj nekaj vzgledov: Celjsko glavarstvo pošlje na vse občine telegrame (mnogokrat popolnoma brezpomembne, samo da se delajo občini stroški!) seveda v nemškem jeziku. Nek župan, ki ne zna nič nemški, hiti s telegramom eno uro daleč v župnišče, a ker ni župnika doma, dve uri daleč — v Celje, da tam izve, da treba nemudoma oddati laneno seme, ki ga občina sploh ni imela nič! In zopet pride ukaz, da je treba županu popisati, kako dolgi so bili v občini žitni klasi, koliko zrn je imel povprečno žitni klas, koliko se je na hektar pridelalo slame, koliko zrnja, kako visoko nad morjem leži katera njiva, in vse te učene tiskovine z vsemi ukazi in grožnjami kazni so zopet izključno nemške. Župan jih ne razume, hodi od Poncija do Pilata, da bi mu jih kdo razpukšal in slovensko povedal, kaj je oblast zopet iznašla, da se bomo lažje preživeli. Ako župan ne razume ali ne more ugoditi, kar se mu nalaga, pa se razni nemški uradniki zadirajo nad njim, kakor nad lopovom, ter grozijo s kaznijo in pa — „da bo moral takoj na fronto!“

Nadalje ne moremo razumeti, zakaj se nas župane kliče tolikokrat v Celje na razne „pouke“, potem pa dotični uradnik, ki ima „pouk“, govori v jeziku, da ga nobeden ne razume in tako izgubimo denar in čas, za kaj pa se gre, vemo pred poukom toliko kot po pouku. Tudi glede načina, kako razni nemški uradniki celjskega glavarstva rekvirirajo pri Slovencih, imamo bridke pritožbe, ki jih spravimo še s krasnimi vzgledi na dan, za danes pa se obračamo do Vas, velerodni gospod svetnik in glavar in prosimo v imenu vseh Vaših Slovencev, preskrbite nam kot voditelj okrajnega glavarstva slovenske uradnike, o katerih vemo, da nam ne bodo le v nam umljivem maternem jeziku dopisovali in zapovedovali, ampak bodo imeli tudi srce za nas in umevanje naših potreb pri raznovrstnih rekvizicijah, česar vsa sega sedaj tako bridko pogrešamo.

Rumunsko bojišče.

Na ruski fronti od Severnega morja do rumunske meje nobenih posebnih dogodkov. Naši so Bukovino in Galicijo do mala popolnoma izčistili sovražnika. — Težišče bojev na vzhodu je sedaj na rumunskem bojišču severno od mesta Takسانی. Makensenova armada prodira na zahodnem bregu reke Seret proti severu in grozi obkoliti rusko-rumunske čete, ki se borijo v moldavskem govorju. Da to preprečijo, so vrgli Rusi in Rumuni proti našim številne rezerve. Bitka se nadaljuje. Naši polagoma prodirajo.

Naši prekoračili Susito.

Od Foksanija prodira Makensenova armada na desnem bregu reke Seret proti severu. Po hudih bojih je Makensen s svojo armado ob železnici Foksani—Adjudulnou na široki črti prekoračil reko Susito, ki se kakih 20 km severno od Sereta steka v Seret.

Sovražni napadi.

Severno od mesta Foksani so Rusi in Rumuni dne 10. avgusta srdito napadali naše nove postojanke. Napadalne čete so bile na nekaterih mestih zbrane v 20 vrstah.

Italijansko bojišče.

Naši so pri kraju Mori na južnem Tirolskem dne 9. t. m. vdrli v sovražno črto in zasedli sovražni jarek. Ob Soči artilerijski dvoboj. Na Primorski spopadi med našimi in laškimi letalci. Lahi so zopet vrgli na Pulo približno 100 bomb.

Uspeh na južnem Tirolskem.

Pri mestecu Mori na južnem Tirolskem so naši oddelki dne 9. avgusta vdrli v sovražne postojanke. Zavzeli smo sovražni jarek in vjeli 1 častnika in 53 mož.

Zopet bombe na Pulo.

V noči od 8. na 9. avgusta je priplulo nad Pulo zopet kakih 25 sovražnih letal, ki so vrgla na mesto približno 90 bomb. Vojaške škode ni nobene. V mestu je le malo hiš poškodovanih. Dve osebi ste bili lahko ranjeni.

Na drugih bojiščih.

Na francoskem bojišču se položaj ni mnogo spremenil.

Na macedonskem in na turških bojiščih so boji zopet oživel.

Ameriške čete proti Avstriji?

Severoameriški državni svet je sklenil, da bo poslal do 1. januarja 1918 50.000 severoameriških prostovoljcev na fronto proti Avstrijem. 25.000 jih pride na italijansko, 25.000 pa na rusko bojišče.

Kitajska napove Nemčiji vojsko.

Reuter poroča iz Pekinga dne 10. avgusta: Danes se pričakuje, da bo Kitajska napovedala Nemčiji vojsko. Vojsko bo bržčas napovedala tudi Avstriji. Na vsak način bo pa ukinila diplomatske zveze z Avstrijo.

Predsednik Poincaré namerava odstopiti.

»Berner Tagblatt« je dobil iz Pariza poročilo, da je predsednik francoske ljudovlade Raymond Poincaré izjavil ministrskemu predsedniku Ribotu, da namerava odstopiti. Ribot je v imenu ministrstva prosil predsednika, naj z odstopom tako dolgo počaka, da se sestane zbornica.

Vzroki Poincarejevega odstopa še niso popolnoma jasni. Berolinska poročila naglašajo, da je

nastalo v četversporazumu veliko nesporazumljene glede mirovni in vojnih ciljev ter da Poincaré ne mara več, da bi Francija šla čez drn in strn z Anglijo. Druge vesti pa zopet pravijo, da je Poincaré žrtev francoskih notranjepolitičnih zapletljajev.

Angleški delavski minister odstopil.

Angleški delavski minister Henderson je naznanil ministrskemu predsedniku, da odstopi.

Henderson se je na zborovanju velike angleške delavske organizacije izjavil za udeležbo angleških socialistov na stokholmski konferenci. Resolucija za Stokholm je bila na zborovanju sprejeta z 1.846.000 proti 550.000 glasovi. Angleško delavstvo je torej za posvetovanje o miru. Ker je večina angleškega ministrstva proti vsakemu pogajanju s sovražniki, je postalo stališče ministra Hendersona v angleškem kabinetu nevdržljivo in zato je odstopil. Na Angleškem pridobiva mirovno gibanje vedno več tal. Skala se je odtrgala in se polagoma vali v dolino.

Politične vesti.

Nemec za Jugoslavijo brez Slovencev. Nemci so se začeli baviti z jugoslovanskim vprašanjem. Dočim so mislili v začetku vojske vse ponemčiti, so zdaj že veliko popustili. Zadovoljni so že celo s tem, da nastane jugoslovanska država, toda še brez Slovencev. Tako piše današnja graška »Montagszeitung«, da se bo Nemcem v bodoči mali Nemškoavstriji mogoče bolje godilo ko sedaj. Nemškoavstrija pa ne sme biti zaprta pred morjem. »Naj se jugoslovanska država ustanovi, Slovenci ne bodo zraven: Spodnjeavstrija, Kranjski, Istriji in Trstu se Notranjeavstrija ne more odpovedati. Kakor ne bi mogli izročiti Adrije Italijanom, tako je tudi ne bomo pustili Slovincem samim. Radi Slovencev samih se ne bije morilna vojska na Soči. Sicer se pa sme misliti, da bi tudi Češkoavstrija in Poljskoavstrija ugovarjali proti izročitvi edinega večjega pristanišča Jugoslovonom. Vsi ne morejo vsega doseči pri taki težki razpravi. Tudi ogrski Čehi in avstrijski Poljaki bodo ostali ločeni, kakor se je morala nemška Notranjeavstrija odpovedati več ko tisočletni skupnosti.« No, polagoma se bodo Nemci tudi temu privadili, da smejo tudi Slovenci odločevati o svoji usodi kakor bodo hoteli. Ravno Slovenci bodo morali postati samostojni in neodvisni, da jih ne bodo več Nemci ponemčevali. Ravno Slovenci so morali dozdej nositi najbolj težko nemški jarem. To se mora razbiti. Slovincem mora zasijati solnce svobode.

Jugoslovanski minister. Listi pišejo, da dobijo pri preosnovi sedanjega ministrstva Jugoslovani prometno ministrstvo, ki bo zasedeno z jugoslovanskim uradnikom. Nam je neznano, odkod imajo listi to poročilo. Nam se od merodajne strani zatrjuje da ministrski predsednik z jugoslovanskimi poslanci ni govoril niti besedice o kakem uradniškem ministrstvu in da ti tudi niso imeli povoda, vprašati ga o tem, ker hočejo imeti popolnoma proste roke. Toda, ako hočejo imeti proste roke, še o tem ni povedano, da hočejo delati politiko proste roke, in ne odločne politike, dosledno sloneče na izjavi z dne 30. maja.

Starčevićeva stranka je Jugoslovanskemu klubu poslala to le brzojavko: Dr. Korošec, Dunaj, parlament. Saborski klub Starčevićeve stranke prava pozdravlja odločno stališče Jugoslovanskega kluba, kot je bilo priobčeno v komuniqueju kluba z dne 7. t. m. Veselimo se, da sporazumen nastop s Českim Svazom ni omajan. Dr. Pavelić, predsednik.

Proti jugoslovanski državi v srbskem smislu. »Tagespost« poroča iz Ženeve: Lloyd George se je glasom pariškega »Journala« na londonski konferenci izrekel proti temu, da bi se od Srbije nameravana ustanovitev jugoslovanske države privzela v ententin program. Ententa se ne more baviti s takimi dogovori.

Angleška in jugoslovansko vprašanje. Reuterjev urad poroča, da je srbsko društvo na Angleškem v počast srbskega ministrskega predsednika Pašiča priredilo zajtrk, katerega se je udeležil tudi državni podtajnik zunanjih stvari lord Robert Cecil ter grški in rumunski poslanik. Lord Cecil je izvajal med

drugim: Srbska zgodovina vojne je bila slavna tragedija. Naložila je svojim zaveznikom obvezo, ki ni manjša, kot je v belgijskem slučaju. Doseči moramo nje popolno vzpostavitev za njeno trpljenje. Priznavamo vse zahteve slovanskih narodov. Pomagali bomo svojim zaveznikom do konca. Odgovarjajoč na to, je ministrski predsednik Pašič izrekel angleški vladi zahvalo srbskega naroda. Po treh letih vojne prihaja Nemčija zopet do pameti in pričenja govoriti o častnem miru, častnem v nemškem smislu. Časten mir bi se mogel sprejeti, če bi bil časten za vse soudeležene narode. Časten mir bi se mogel zagotoviti samo tedaj, če se osvobode vsi pod avstro-ogrskim jarmom se nahajajoči narodi, če Francoska zopet dobi Alzaško in Loreno, če Italijani izvrše združenje s še neodrešenimi brati, če se dovrši združenje Srbov, Hrvatov in Slovencev, če se zedinijo Čehi in Slovaki ter tako postanejo neodvisni in če se reši poljsko in malorusko vprašanje. Potem in le potem bo zagotovljen časten mir za vse narode. — Ministrski predsednik Lloyd George, ki je prišel pozneje, je dejal: Nisem mogel, da ne bi bil prišel semkaj in povedal, da je moje srce s Srbijo in da osebno izrazim svoje globoko spoštovanje častiljivi osebi srbskega ministrskega predsednika. Srbija in morda Evropa ste mu dolžni veliko zahvalo. Jaz verujem v male narode, verujem v narod, ki more opevati svoje poraze. Srbija je upala vedno, sedaj pa je prišel dan obračuna. Srbija je krasna slika, katero pokriva stoletna nesnaga turškega barbarstva. Sedaj, ko je zedinjena, vstane sveža in sijajna, kot jo je izpočetka ustvarila mojstrova roka. Prvi pogoj za mir je popolna vzpostavitev brez pridrzkov. Britanci nudijo ponovno Srbiji prijateljsko roko. Skupno hočemo delati do konca.

Italijani in jugoslovansko vprašanje. »Neue Züricher Zeitung« piše: Za predpogoj rešitve avstrijskega vprašanja v smislu Italije smatra ententa potreben popoln sporazum med Italijo in Jugoslovani, ki so potom Srbije in Črnegore v ententi zastopani. Tudi Italijani si sami niso na jasnem, kaj hočejo ob Adriji. Tozadevno obstoje v Italiji tri struje: Prva, po številu najšibkejša skupina, zahteva o-svojitev Goriške, Istre, cele Dalmacije in južne Tirolske do Brennerja. Druga, zmerna liberalna skupina, ki se zbira okrog lista »Corriere della Sera«, stoji na stališču precej široke in razsežne vladne formule, ki zahteva osvoboditev »neodrešenih dežel« in zavarovanje države s strategično ugodnimi mejami v Alpah in ob Adriji. Demokratične stranke pa hočejo doseči popoln sporazum med Jugoslovani in se odrekajo aneksiji Dalmacije in južne Tirolske. In ruska revolucija je to zadnjo skupino okrepila.

Izvedba češkega in jugoslovanskega programa. Znani češki publicist A. Mrštik piše v »Nachodskih Listih« o politiki Čehov in Jugoslovonom in izvaja napram madžarskim »učenjakom«, da pripadajo Slovaki po svojem jeziku in vsem svojem narodnem bistvu k Čehom, kakor Hanaki na Moravskem in Čehi v Sluziji. Nikake narodnostne razlike ni med enim in drugimi, kakor je ni med Hrvati in Slovenci pri Jugoslovanih. Izvedba češkega programa z dne 30. maja 1917 je po njegovem mnenju mogoča na podlagi zgodovinskih dejstev iz leta 1526 potom češkega deželnege zbora, istotako kakor se da izvesti jugoslovanski program na podlagi zgodovinskega dejstva iz leta 1527, ko so Hrvatje svojega kralja izvolili iz habsburške hiše. In besedo mora imeti pri tem le narod in krona in nihče drugi. Sijajen vzgled ob ti priliki naj bodo Čehom in Jugoslovonom Madžari iz leta 1867.

Radičeve zahteve v hrvatskem saboru. Poslanec knetske stranke Radič je imel v seji hrvatskega sabora dne 4. avgusta silno dolg govor, v katerem je dejal med drugim, da so Čehi tisti narod, ki zmore rešiti probleme monarhije v slovanskem smislu. Monarhija mora postati slovanska država. Zahtevamo Slovence za se in zahtevamo, da pripoznajo Čehi našo politiko za pravo. Zahtevamo tudi naše brate v Banatu in Bački, narodno ujedinenje se ne ustavi ob Dravi in Donavi, kvečjemu če so Ogri tako pametni, da jim poделе popolno avtonomijo. Čisti hrvatski kurz pomenja popolno emancipacijo od Ogrske, zatvoritev vseh ogrskih šol na Hrvatskem, takojšen odstop vseh ogrskih uradnikov na Hrvatskem in združenje vseh hrvatskih dežel, ki je danes kategoričen imperativ.

Hrvatski sabor. V hrvatskem saboru se nadaljuje razpava o indemiteti. Dne 8. avgusta je govoril dr. Ivica Frank. Izjavil se je za samostojno Hrvatsko in proti nameravani združitvi Jugoslovonom. Med njegovim govorom je prišlo do burnih prizorov. Ko je Frank branil policijskega agenta Klojučariča, so mu iz cele zbornice leteli klici: »Stranka policijskih agentov!« V četrtkovi seji je govoril Starčevićanec Hrvoj za združenje Jugoslovonom in za narodno svobodo. Proti narodni svobodi se v naši državi borita samo dva privilegirana naroda. Nemci in Madžari. Pozdravlja idejo, da naj Jugoslovanski klub prevzame vodstvo jugoslovanske politike. V petkovi seji je ob govorih dr. Peleša in dr. Horvata je prišlo opetovano do burnih prizorov. V soboto je Starčevićanec dr. Pavelić povdarjal, da je danes ogromna večina katoliških Jugoslovonom za združenje jugo-

